

Det er hensigten at give de pædagogiske fag en stærkere placering i uddannelsen end efter den gældende ordning, og under hensyn til den udvikling, der foregår inden for skoleundervisningen, tænkes der lagt megen vægt på at lære de studerende sådanne arbejdsmetoder, at de efter uddannelsens slutning kan arbejde videre med deres fag; endvidere tænkes den efter forslaget gennemførte læreruddannelse kombineret med adgang for folkeskolens lærere til ved videre uddannelse at tage f. eks. yderligere liniefag op.

Særlige kvalifikationer til undervisning af småbørn tænkes efter forslaget givet ved et pædagogisk speciale inden for helhedsuddannelsen.

c. For at læreruddannelsen kan få det foran skitserede indhold og opfylde de krav, den fremtidige skoleundervisning vil stille, har man fundet det nødvendigt at bygge seminariernes undervisning på ret solide forkundskaber. Herved bliver seminarierne i stand til at udelade en del stof, der nu må indgå i læreruddannelsen, og til på de områder, denne stadig omfatter, at lægge undervisningen på et mere fremskredent plan. Ved denne højnelse af det niveau, som læreruddannelsen bygger på, vil det samtidig blive muligt at forlade den nuværende deling af de lærerstuderende i linier med forskellig uddannelsestid.

Det er tanken, at der ved optagelsen til seminarierne netop skal lægges vægt på forkundskabernes niveau, medens der ikke skal stilles krav om, at aspiranterne har nået dette niveau ved at deltage i en særlig foreskrevet undervisning. Den undervisning, der tales om i det samtidig fremsatte lovforslag om højere forberedelseksamen, er således alene et tilbud til dem, der ønsker at forberede sig på denne måde.

d. Det er nødvendigt, at en uddannelse som den foreslåede, der lægger vægt på stor differentiering, valgmuligheder og de studerendes selvstændige arbejde, kombineres med et system, hvorefter det ved prøver eller anden vurdering af de studerendes standpunkt konstateres, om de har nået et tilfredsstillende resultat. Der foreslås derfor gennemført dels en forprøve, dels afsluttende prøver i de fleste af de af uddannelsen omfattede fag. I praktisk skolegerning, hvor særlige hensyn gør sig gældende, skal der dog gives en på de studerendes daglige arbejde byggende standpunktsvurdering.

4. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i loven af 1954. Ved udformningen af den i lovforslaget omhandlede ud-

dannelse har man ment at måtte lægge hovedvægten på at tilgodese folkeskolens behov. Ligesom i den nugældende læreruddannelse nævnes imidlertid også ungdomsskolen og aftenskolen, fordi en del af den foreslåede læreruddannelse, navnlig liniefagene, det pædagogiske speciale i undervisning af folkeskolens ældste klasser samt frie kursus og studiekredse, uden direkte at sigte på disse skoleformer må ventes at give de studerende sådanne faglige og pædagogiske kvalifikationer, at de vil være i stand til at undervise voksne elever inden for de områder, de særligt har studeret på seminariet, og fordi man finder det ønskeligt, at seminarierne giver de studerende et vist kendskab til det frie folkelige oplysningsarbejde. For så vidt angår en fuldstændig dækning af ungdoms- og aftenskolen krav til læreruddannelsen må man henvise til den efteruddannelse ved Danmarks Lærerhøjskole, som nævnes i anordningen om lærerhøjskolen af 17. juli 1963 § 2.

Til § 2.

Der henvises til det foran under 3. a. anførte hovedsynspunkt. De nærmere betingelser for godkendelse vil i første række vedrøre seminariernes lokale forhold og undervisningsmateriel, mulighederne for uddannelse i praktisk undervisningsfærdighed og — første gang der søges om godkendelse — lærernes kvalifikationer. (For seminarier, der er godkendte, vil kravene til nye lærere følge direkte af loven.)

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til 1954-lovens § 19. Den er justeret under hensyn til de ændringer i undervisningsministeriets struktur, der blev gennemført i 1963.

Til § 4.

Bestemmelserne om seminarierådet, der nu findes i 1954-lovens § 17, er ændret på følgende punkter:

- 1) Undervisningsdirektøren for folkeskolen og seminarierne er formand for rådet, og den hidtidige bestemmelse om, at dettes forhandlinger ledes af undervisningsministeren eller en stedfortræder for denne, er samtidig bortfaldet.
- 2) Antallet af repræsentanter for seminariernes rektorer og lærere er ændret således, at statsseminariernes rektorer, privatseminariernes rektorer, statsseminariernes lærere og privatseminariernes lærere får hver 3 repræsentanter. Dette skyldes, at rådets opgaver efter lovforslaget bliver af pædagogisk art, og at man derfor finder en ligelig repræsentation rimelig.
- 3) Endvidere finder man det rimeligt, at Lærerstuderendes Landsråd får en ordinær repræsentant i rådet (som dog næppe bør deltage i sager